

ENTREVISTA A CRISTINA VIDAL ADROHER,
Psicòloga clínica, especialitzada via PIR i en l'atenció de nens y adolescents.

La Sra. Cristina Vidal és Psicòloga clínica, especialitzada via PIR i en l'atenció de nens y adolescents. Col·labora en la docència de la Facultat de Psicologia de la Universitat de Navarra.

Exerceix com a psicòloga clínica a la Universitat de Navarra des de l'any 2017, actualment com a facultativa especialista. Responsable de l'atenció psicològica en la Unitat d'Hospitalització de Psiquiatria de nens i adolescents, així com responsable de la avaluació dels pacients amb sospita de Trastorns del Espectre Autista.

Ha publicat diversos articles d'investigació. Ens aquests moments té a impremta un capítol sobre Trastorns del Espectre Autista en un llibre sobre Psiquiatria i salut mental.

Les preguntes del CEM

- **Alguna anècdota o algun record especial de la seva activitat?**

En la unitat d'hospitalització psiquiàtrica de nens i adolescents les altes dels nostres pacients es celebren de forma especial amb ells, els companys hospitalitzats i tot el personal, i sempre es molt bonic i emocionant veure la millora i com ells mateixos perceben la seva evolució

- **Des de la seva experiència personal i professional, com veieu el mon de l'educació actual i quins us sembla que són els principals reptes ?**

Crec que l'educació actual ha de fer front a una adolescència més precoç i volàtil, en el que les xarxes socials i les innovacions tecnològiques tenen l'inconvenient de reforçar un estil de vida basat en la immediatesa i això fa que es perdin determinats valors així com l'esforç orientat a metes i objectius a llarg termini.

- **Què ens podria explicar de l'educació que va rebre vostè? Hi ha algun fet o alguna persona que creu que el va influir d'alguna manera especial?**

•
Jo vaig rebre una educació tradicional, de la qual tinc un bon record. Destaco a 4t de primària la meua tutora, a 3r i 4rt de la ESO la professora de Religió i Història i a Batxillerat la professora de Filosofia. Les tres compartien una gran passió per l'educació i ens transmetien als alumnes la seva passió pel que ensenyaven. Quan dono classe a la universitat intento transmetre també la passió com elles em van ensenyar.

- **Quina és la seva vinculació actual amb el mon de l'educació (familiar, professional, investigació, medis de comunicació...)**

Parlem de la pel·lícula del X Cinefòrum Educació de Girona "Camí a l'escola" (França, 2013)

Imparteixo classes en la Facultat de Psicologia de la Universitat de Navarra.

- **Quina opinió li mereix la pel·lícula que hem seleccionat?**

La pel·lícula em sembla una bona representació de la adolescència, especialment la forma en que descriu i exemplifica la intensitat amb que es pot arribar viure durant aquets període, així com a importància que té el descobriment de la pròpia identitat.

- **La problemàtica que planteja li és propera, l'ha viscuda?**

-

En el meu dia a dia treballo amb adolescents i les dificultats que es plantegen a la pel·lícula son actuals. A més a més el suïcidi en adolescents es la primera causa de mort no natural i es molt important poder fer campanyes de prevenció orientades a parlar de forma segura sobre aquet aspecte i altres relacionats amb la salut mental.

- **Té aplicació a l'àmbit en el qual es mou?**

-

Sí, de fet es una de les pel·lícules que podem veure amb els nens i adolescents hospitalitzats i ens serveix per debatre la importància de l'equilibri entre el "Carpe Diem" i l'esforç i responsabilitat per construir una vida que valgui la pena.

- **Quin és el missatge principal que n'hem d'extreure?**

Penso que el missatge més important es entendre que l'adolescència es un període en el qual tot es viu amb més intensitat i es important que les figures de referencia els orientin a exprimir, amb responsabilitat, la seva vida al màxim, buscant un equilibri entre "el que vull i el que em serà d'utilitat pel meu futur".

- **A qui és de més utilitat el contingut de la pel·lícula (pares, nanos, alumnes especials, etc..)**

La recomanaria tant per adolescents com per a pares, però recomanaria que els adolescents la veiessin amb adults i així poder obrir una conversa sobre els aspectes tractats.

Moltes gràcies Cristina,
Girona, desembre de 2021